

Marcus 1: 1-15
Bevestiging ambtsdragers
Zondag 3e Advent
Viering H.A.

Zandvoort, 17 dec. 2017

Marcus is het kortste evangelie
en zet vanaf het begin de vaart erin.
Hij heeft bij wijze van spreken
geen tijd voor een uitgebreid kerstverhaal.
Het is bij Marcus van begin af aan
één en al beweging,
één en al stuwkracht
als bij een vlottende ijsmassa,
van de profetieën van Jesaja af
tot aan Jezus' prediking in Galilea.

In deze kruiging en werveling
in de onstuitbare kracht van deze beweging
staat Gods gemeente, ons aller leven!
Wij worden erin opgenomen en in begrepen,
in de prediking van Johannes
tegen alles wat hoog is,
en in de vuurdoop van Jezus.
Net zolang tot ook wij de hemel zien opengaan
en kracht van God op ons voelen neerdalen,
in de kerk symbolisch verbeeld
met het ritueel van de handoplegging.

Tegen alles wat hoog is.
Ik moet denken aan mijn glibberende fietstocht
afgelopen weekend van Den Haag naar Leiden,
door de sneeuw, vanwege de uitgevallen treinen.
Bij Wassenaar aangekomen, bij de koning voor de deur
was alles keurig schoongeveegd.
De dames moesten de volgende dag weer naar school,
zullen we maar denken.
Eer was nog iets bijzonders,
ik moest ergens een keer de A44 oversteken
en waagde een poging bij de eerste de beste zwart-witte palen.
Maar het knopje zat wel erg hoog.
Glibber de bibber.
Kijk ik naar het stoplicht aan de overkant,
en wat zie ik?
Een rood paard!
Vandaar die hoge knop.
De dames gaan ook wel eens een stukje rijden, nietwaar?

Alles wat hoog is.
Johannes gaat er tegenin.
In de Adventtijd en straks ook met Kerst
moet alles zich buigen voor een kind in een voerbak.
Alles wat hoog is.
Ik zat woensdag in een van de nieuwe rood-grijze dubbeldekkers
tussen Haarlem en Amsterdam.
Liefst 18 bussen zijn er aangeschaft,
lang en dubbel zo hoog – het lijkt Londen wel.
En wat zie je als je bovenin zit?
Waarempel: de Haarlemse tandartsen
op de eerste verdieping.
Je kijkt er zo naar binnen.
Spoelen maar, en de hele bus kijkt mee!
Wie dat verzonnen heeft.
Geen adventsverschijning.
Zulke peperdure bussen.
Ze mogen zelfs 100 op de snelweg.
En je moet een gordel om.

De gordel van Johannes de Doper
houdt zijn kameelharen mantel op zijn plaats.
Verder is aan Johannes geen opsmuk of chique te ontdekken.
Zijn kleding en leefwijze
(‘en hij at sprinkhanen en wilde honing’)
passen geheel bij zijn boodschap
om tot inkeer te komen,
een van de kernwoorden van de Adventstijd.
Kom tot inkeer!
Zie niet op tegen wat hoog is en macht bezit,
maar richt je op de koningsheerschappij van God.

Johannes de Doper is een soort ijsbreker.
Hij baant de weg, voor de messias uit.
Johannes is gekomen, voor Jezus uit,
om de grond te grond bereiden
de harten der mensen,
voor de vrede en gerechtigheid
die Jezus brengen zal.
Johannes is gekomen
om alle kromheid en verzuim
alle nalatigheid en halfslachtigheid,
onder ons mensen,
alle roest en valse eeuwigheid,
alle hoogmoed en trots
eruit te smijten.

Als een nieuwe Elia,
treedt Johannes de Doper op
in de woestijn van Judea.
Hij roept ons op
om schoon schip te maken,
in de dagen van Advent
door de doop der bekering,
zoals Marcus kernachtig schrijft.

De prediking van Johannes zorgt ervoor
is als een stemvork.
De prediking van Johannes zorgt ervoor
dat wij wakker blijven,
dat onze vreugde niet verkommert,
dat ons geloof niet verdort
dat wij geen kleurloze mensen worden,
traag en twijfelachtig als wij zijn van nature,
terwijl in de Schriften
en in de prediking van Johannes en Jezus
de Heilige Geest zijn vleugels breidt
in één en al kleur en beweging!

*Kwam een vogel gevlogen
dichtte Ida Gerhardt,
en waar zijn vleugels bewogen
lag er kleur in de lucht...*
Dat is de werking van de heilige Geest
van het Woord dat geschiedt:
dat wij ons verwonderen
over de kleur en de rijkdom
die God ons in onze armoede schenkt.

U komt niet naar de kerk
om een verhaaltje te horen,
maar het evangelie van Jezus Christus
dat ons uit het moeras
van onze teleurstellingen, wanhoop,
zekerheden en onzekerheden,
omhoog trekt
en grond onder de voeten geeft,
zodat wij bestand zijn
tegen wat het leven bedreigt
en vaardig worden
tot het doen van het goede.

Een ambtsdrager is iemand die het voorbeeld geeft:
iemand die het goed doet,

opbouwend en opbeurend
zonder zich erop voor te staan.
Zonder dat de linkerhand weet wat de rechterhand doet.

Heeft u ook gelezen dat de paus bezwaar heeft
tegen het Onze Vader?
Tegen de zinsnede 'En leidt ons niet in verzoeking'.
Volgens de paus is dat godslasterlijk:
de gedachte dat God ons in verzoeking zou leiden,
wat het werk van de satan is.
Beter zou zijn volgens paus Franciscus een zinnetje zijn als
'en maak dat wij niet in verzoeking vallen.'
Opmerkelijk.

Johannes de Doper zegt ons:
zorg dat het kwaad je niet in zijn greep krijgt.
We hadden al het katholieke schandaal
van de internaten, en hebben nu de me-too verhalen
en het onthutsende rapport over misbruik
in de sport door coaches en begeleiders.
We worden met ons neus op de feiten gedrukt
dat de mens, dat wij allen, vatbaar zijn voor het kwade.
En profeten als Johannes de Doper nodig hebben
om een andere weg te kiezen
om in een nieuw verbond te leven,
en een nieuwe schepping te zijn en te zoeken.

In de figuur van Johannes
wordt de profetie en de Torah hernomen
én verder gedragen;
vindt de profeet Maleachi een opvolger,
de laatste profeet van het O.T.,
na een lange vacature van vier eeuwen
vindt Gods werk voortgang in de woestijn,
de plaats van vernieuwing.
De woestijn is vanouds een plaats van loutering.
Elia was in de woestijn, Mozes, Aaron en het volk,
en straks, al in dit hoofdstuk, Jezus zelf.
Johannes zegt van hem:
Hij zal u dopen met de heilige Geest
Met de heilige Geest!

Jezus laat zich dopen,
Hij daalt in het doopwater af.
Zoals straks in dood en in het graf
Hij maakt zich één met het volk

een met ons, met u en mij; op leven en dood.
Het gaat in de bijbel op de beslissende bladzijden
om de ontmoeting met Jezus Christus.
Om de levens veranderende ontmoeting met Jezus Christus.

Daarop richt het evangelie onze aandacht.
Op hem. Daarom klinkt die stem uit de hemel:
'hoor naar hem'
Dat is de beste aanwijzing die u in uw leven kunt krijgen.

Bij zijn doop ontvangt Jezus de kracht
om zijn werk te volbrengen,
de kracht van de heilige Geest,
waarom wij bij elke bevestiging
van nieuwe ambtsdragers bidden.

Het is als met een staaf ijzer,
die door het vuur gaat gloeien
en smeedbaar wordt.
Zo maakt het vuur van de heilige Geest
waarmee Jezus ons doopt
ons geschikt voor Gods Koninkrijk,
tot de taak
die een ieder wordt toevertrouwd
in de opbouw van de gemeente
en de bewaring van deze wereld.

Door Hem die ons heeft liefgehad,
wiens komst wij verwachten
en in wie alle dingen zijn.

Amen.